

જાન્યારી ૨૦૨૨ ગાંધીનગર

પમરાટ કચારેક કાચ સામે, કચારેક સાચ સામે.. ચાકી જવાનું કાચમ તલવાર તાણી તાણી - ઘિનુ મોદી

પાયેચ - રમેશ ૬૬૬૨

સભરતાનો અમરખો...

સતત ઝડપી સભરતા રહેવાની માણસની મથામણ પણ ગજબ હોય છે. કવિ આ રીતે એને વ્યક્ત કરે છે.. ઘણીવાર આપણે નિરર્થકતાનો એહસાસ કરીએ છીએ.. બરાબર મહેનત કરી હોય, નિષ્ઠા દાખવી હોય તોય પરિણામ વિકળ હોય.. આવા સમયે સાર્થકતા નો અભાવ માણસને કોરી ખાય છે.. વ્યક્તિને જ્યારે કોઈ કામ કે લક્ષ્ય માટે પ્રવૃત્ત થાય છે ત્યારે શરૂઆતમાં એનામાં એક ઉત્સાહ હોય છે.. જોમ હોય છે.. પરંતુ કહેવાયું છે ને કે માણસ ધારે છે કંઈક એક અને ઈશ્વર કરે છે કંઈક બીજું.. માણસની શ્રદ્ધા જ્યારે ફરિયાદ નથી થતી ત્યારે એક વિષાદ એને ઘેરી વળે છે.. વિષાદ જ્યારે એને વિચારતો કરી મૂકે ત્યારે એમાંથી જીવનનું સત્ય પ્રગટતું હોય છે.

કોઈપણ બાબતે મળેલી વિકળતા એક ખાલીપો સર્જી જાય છે.. મિત્ર થયેલું મન હંમેશાં શુન્યાવકાશ સર્જે છે જે માણસને પીડતો રહે છે.. કશુંક પામવાની ઘટના હંમેશાં આપણને સભરતા આપી જાય છે. પામવું એટલે એક સંતોષ એવી એક અનુભૂતિ હોય છે.. સામાન્ય માણસ જીવનની સાર્થકતા માટેની જે અપેક્ષાઓ હોય છે એ સીધાસાદા માપદંડો વાળી હોય છે.. કવિ સર્જક કે કોઈ સંવેદનશીલ વ્યક્તિ માટે એ એટલું આસાન નથી હોતું! અને એટલે જ વસવસો કે વલોપાત એમના માટે અસહ્ય બની જતો હોય છે!

માણસને ધાર્યું મળે એ માટે ફક્ત ઈચ્છાઓ કે પ્રયત્નો જ નહીં પરંતુ જીવન પ્રત્યેનો અભિગમ પણ મહત્વની ભૂમિકા નિભાવે છે.. નાનું સરખું કાર્ય કે નાનકડી સંબંધની લકીર જ્યારે તુમતા નો અનુભવ કરાવે છે ત્યારે આપોઆપ આનંદ છવાઈ જતો હોય છે.. સતત ધમાલ અને અવિરત આચારો પછી પણ કંટાળાજનક વિકળતા ની અનુભૂતિ થાય તો ટકી રહેવું મુશ્કેલ બની જાય છે.. માણસ માટે કહેવાયું છે કે એ ઈચ્છાઓનું એક પોટલું છે.. એ જીવે છે જુદીજુદી અપેક્ષાના મોહપાશમાં.. એના અંતરમાં અનેક ઉર્મિઓ ઉછાળા મારતી રહે છે.. એને સંતોષવાના ધમપછાડ

આપણી મથામણ કચારેક સાચી ટિશાની તો કચારેક કાચી કે ડીની હોઈ શકે.. ઘણીવખત એ સંપૂર્ણપણે કુદરતના આધાર ઉપર ચાલતી રહે છે.. માણસ અટકળોના સહારે આગળ ધપતો રહે છે.. ચાલવામાં થાક હોય છે.. થોભી જવામાં પણ વિમાસણ હોય છે.. બંનેમાં થાક ચોકકસ લઘુત્તમ સામાન્ય ઘટના હોય તો પણ એક તરફ સાર્થકતા અને બીજી તરફ એકવિધતાનો એહસાસ ઉભય પક્ષે અલગઅલગ પરિણામો આપે છે.. આપણું ગંતવ્ય જ્યારે ગણિત બની જાય ત્યારે ખાલીપો છવાઈ જાય છે.. આપણું સત્ય એ ઘણીવાર અન્યનું સત્ય નથી હોતું.. આપણી અપેક્ષા કચારેક આપણી છે તરખાણી છીડીદાર બની જતી હોય છે.. એ ખાલીપો બનીને રહી જાય તો વસવસાની વાર્તા બની જાય.. અને જો અંતરના આનંદ બની ઉભરાઈ જાય તો જીવંત કાવ્ય બની જાય.. સભરતાનું એ કાવ્ય આપણને ભીતરબહાર તરબતર કરી જાય છે..!

રાજ્ય સરકારોના અધિકારો સામે પ્રશ્નાર્થ

વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદી માટે કોંગ્રેસ કરતાં પણ મોટાં દુર્ઘટના તુણમૂલ કોંગ્રેસનાં પ્રમુખ મમતા બેનરજી બની રહ્યાં છે. એ બિનધ્યાસ વડાપ્રધાન વિરુદ્ધ નકારાત્મક નિવેદનો કરતાં રહે છે. હમણાં વડાપ્રધાન દ્વારા યોજાયેલી દેશના મુખ્યમંત્રીઓ સાથેની વર્ચ્યુઅલ મીટિંગમાં મમતા બેનરજીએ ધરાર સંભળાવી લીધું કે વડાપ્રધાને બીજા કોઈને સાંભળવાની લેશ પણ દરકાર રાખ્યા વગર ફક્ત પોતાનાં જ ગણાં ગાયા કર્યા હતા એમને 'વેટ' નહીં ઘટાડવા બદલ વિપક્ષી સરકારો ધરાવતાં રાજ્યો પર દોષારોપણ કરીને નરાતળ અસત્ય રજૂઆત કરી હતી. મમતાની આ પ્રતિક્રિયાને મહારાષ્ટ્રના મુખ્યમંત્રી ઉદ્ધવ ઠાકરેનું પણ સમર્થન સાં પડ્યું હતું. પેટ્રોલ-ડીઝલના ભાવવધારાને અંકુશમાં લાવવા કેન્દ્ર સરકારે ભાજપ હસ્તકની રાજ્ય સરકારોએ બહુ મોટું પગલું ભર્યું હોવાની અતિશયોક્તિ ભરી રજૂઆતથી જનસાધારણ પર પણ વડાપ્રધાન પોતાની

પ્રશસ્તિમાં રાચતા હોવાની અને કોઈ પણ બહાના હેઠળ વિપક્ષોને લોકનજરમાં નીચી પાડવાની કવાયત કરતા હોવાની છાપ પડી છે. વડાપ્રધાનનું વલણ સમદષ્ટિવાળું નથી - એ તો હવે સર્વવિદિત છે. મમતા કે ઉદ્ધવ ઠાકરેને જંપીને બેસવા નહીં દેવ માટે તેઓ રાજ્યપાલ જેવી બંધારણીય સત્તાઓ પાર્ટીના લાભમાં વિનિયોગ કરતા રહ્યા છે. હિંદુત્વ, અયોધ્યા અને કાશ્મીર પ્રશ્ને તંત્રીસ્થાનેથી... પડી હોય એમ માની લેવાય નહીં. પરંતુ કેન્દ્રની એજન્સીઓ તો જનસંખ્યા માટે અનિવાર્ય રાજકીય જવાબદારી - અસ્કામત નહીં જ નહીં - બની રહે છે. કોંગ્રેસ પાસે દષ્ટિ નથી, નેતા નથી અને કોઈ એને ઊછીની દષ્ટિ આપવા સામે ચાલીને તૈયાર થાય તો પણ એ સ્વીકાર્ય નથી. મમતા બેનરજી જુઝારું મહિલા નેત્રી છે, પણ એ હિંદી કુનેગાર તત્ત્વો સો કામ ચલાવવાની સત્તા સ્વીકૃતિ ધરાવતી પાર્ટી નથી. એમને વિપક્ષોનું પણ મર્યાદિત સમર્થન જ

સાંપડ્યું છે. આ સંજોગમાં જ્યારે કેન્દ્ર સરકાર એમની બહુમતીથી ચૂંટાયેલી સરકારને સીધેસીદી અડકી શકતી નથી ત્યારે એ ગુહખાતા મારફત અર્ધલશ્કરી દળોના માધ્યમથી ઉભાડિયા કરે છે. મમતા દીદીની પાર્ટી જાણે ગુંડાટોકળી હોય એમ એની સામે રોજના હિસાબે કોઈને કોઈ આક્ષેપ થતો રહે છે. બીરભૂમ હિંસામાં એક જ હાથે તાળી

કરતું હોવાનો તથા સરહદના નાગરિકો પર અત્યાચારો ગુજારી એમનાં શબ બાંગ્લાદેશની હદમાં ફેંકી દેતું હોવાનો ગંભીર આક્ષેપ કર્યો છે અને પશ્ચિમ બંગાળની પોલીસે આદેશ આપ્યો છે કે તે બીએસએફને સરહદથી પચાસ કિ.મી.ના વિસ્તારનું અતિક્રમણ ન કરવા દે. રાજ્યની પોલીસ અને કેન્દ્રીય અર્ધલશ્કરી દળો વચ્ચે રાજકીય વેમનસ્યને કારણે રાજકીય પક્ષો આવો વેરભાવ ઊભો કરાવીને અંતે તો દેશને નુકશાન જ પહોંચાડશે. પશ્ચિમ બંગાળની જેમ પંજાબની તત્કાલીન કોંગ્રેસ સરકારે પણ બીએસએફને અપાયેલ વિશેષાધિકારો રજૂ કરતા બિલ સામે વાંધો લીધો હતો. રાજ્ય સરકારોને સંઘીય ઢાંચામાં મળેલ લોકતાંત્રિક અધિકારો પર કેન્દ્રની આ સીધી તરાપ છે. જો કે એથી પંજાબ અને પશ્ચિમ બંગાળ જેવાં સરહદી રાજ્યો સિવાય દેશના અન્ય વિસ્તારોને કોઈ ફરક પડતો નથી. કેન્દ્ર સરકાર તો હાથીની ગતમાં હાલ્યા જ કરશે!

'સુંદર'માંની સુંદરતા

ગોસ્વામી શ્રીમદ્ તુલસીદાસજી (ઈ.સ. ૧૫૩૩થી ૧૬૨૪) અયોધ્યામાં હતા. એ દિવસ રામનવમીનો હતો. એમણે 'રામચરિતમાનસ' ની રચના શરૂ કરી. (ઈ.સ. ૧૫૭૫) ૨ વર્ષ, સાત મહિના અને ૨૬ દિવસમાં આ કાવ્ય પૂરું થયું. 'સુંદરકાંડ' આનું પાંચમું સોપાન છે. સુંદરકાંડમાં ૬૦ પદ્યબંધો છે. મહર્ષિ વાલ્મિકીના સુંદરકાંડ માટે કહેવાયું છે -

હૃદયમાં બીરાજે છે, એ શ્રીરામનો જન્મોત્સવ સુદ નવમે છે. (૩) એમના દ્વારા સીતાની શોધ થઈ, એ સુદ આઠમો છે. આમાંની કેટલી સુંદર ઉક્તિઓ આ પ્રમાણે છે : (૩) હે સીતા ! મને રામે કહ્યું છે - 'તું કહેજે. તારા વિયોગમાં મને બધું અવળું જ લાગે છે. વૃક્ષની નવી ફૂંખો મને અગ્નિના તણખા લાગે છે; સુંદર રાત્રિનો કાળરાત્રિઓ અને ચંદ્રમા સુર્ય લાગે છે. (૧૫) (૪) સારા માણસની અવગણના કરો, તો આનું જ પરિણામ આવે. આનું નગર નધણિયાનું હોય, એમ બળી ગરબું, એક પળમાં નગર બાળી નાખ્યું. માત્ર એક વિભીષણનું ધર ન બાળ્યું (૨૬) (૫) તમારા કુળના અમળવા માટે, સીતા શિશિર ઋતુની રાત્રિની જેમ આવી છે, દુઃખ આપ નારી છે. હે નાથ ! સાંભળી

આવિયો ચમકે, એનાથઈ કંઈ કમલિનીનો વિકાસ થઈ જાય? આ જાનકી કહે છે - તે મનમાં સમજી લે, અરે દુઃખ! નરેન્દ્રકુવીરનાં બાણોની ખબર નથી. અરે શઠ ! હું એકલવી હતી. ત્યારે તું મને ઉપાડી લાવ્યો. અરે અધમ ! નિલંજન! તને શરમ આવી નથી? (૮) (૩) હે સીતા ! મને રામે કહ્યું છે - 'તું કહેજે. તારા વિયોગમાં મને બધું અવળું જ લાગે છે. વૃક્ષની નવી ફૂંખો મને અગ્નિના તણખા લાગે છે; સુંદર રાત્રિનો કાળરાત્રિઓ અને ચંદ્રમા સુર્ય લાગે છે. (૧૫) (૪) સારા માણસની અવગણના કરો, તો આનું જ પરિણામ આવે. આનું નગર નધણિયાનું હોય, એમ બળી ગરબું, એક પળમાં નગર બાળી નાખ્યું. માત્ર એક વિભીષણનું ધર ન બાળ્યું (૨૬) (૫) તમારા કુળના અમળવા માટે, સીતા શિશિર ઋતુની રાત્રિની જેમ આવી છે, દુઃખ આપ નારી છે. હે નાથ ! સાંભળી

લો. સીતાને પાછી સોંપ્યા વિના; શિવ કે બ્રહ્મા - કોઈ તમારું હિત નહીં કરી શકે (૩૬) (૬) મમતા અંધારી રાત છે. એ રાગદેવના ધૂવડોને આનંદ આપે છે. પરંતુ જ્યાં સુધી હૃદયમાં પ્રભુના પ્રતાપને સુર્ય ઊગ્યો નથી; ત્યાં સુધી જ એ માણસના મનમાં રહે છે (૪૭) (૭) હે નાથ ! ભાગ્યનો ભરોસો શું કરવો? મનમાં રોષ લાવીને, સાગરને સુકાવી નાખો. દેવ તો કાયર પુરુષોનો આધાર છે, આજસુ લોકો જ 'દેવ, દેવ' આ રીતો પોકાર્યા કરે છે. (૫૧) (૮) રઘુનાથના ગુણોનું ગાન - તમામ પ્રકારના શુભ મંગળને આપનારું છે. જે કોઈ આને આદર આપીને સાંભળશે; તે સહુ વગર નૌકાએ સંસારના સાગરને નરી જશે (૬૦) સમગ્ર સુંદરકાંડમાંથી પસંદ કરેલાં; આ તો માત્ર ઉદાહરણો જ છે. એટલે જ કહેવાયું છે 'સુંદર'માં શું નથી સુંદર?

અમર વારસો ડૉ. રમેશચંદ્ર મહેતા

માઈક્રોબાયોલોજીના પિતા તરીકે કોણ ઓળખાય છે?

Table with 2 columns: વિજ્ઞાન જગત and વિવિધા. Contains 15 numbered questions and answers related to microbiology and its pioneers.

અધિકારી 'અંદર' થઈ ગયા, બંદર 'બહાર' છટકી ગયા

‘ઘણાંને સવારના પોરમાં પહેલાં યા જોઈએ, પછી જ એમને બીજું કામ સુઝે. અને ઘણાંને ઊઠતાવેંત જોઈએ છાપુ. દેશ-દુનિયાની ખબરો પર નજર નાખ્યા વિના એમની ગાડી પાટ ના ચડે... તો વળી કેટલાકને ‘યા પાન’ સાથે ‘પેપર પાન’ કરવાની આદત હોય છે. કપમાંથી ‘ટી’ પીતાં પીતાં કપડી જગતના ન્યૂલ વાંચવાની એમને મજા પડતી હોય છે! સવાર સવારમાં ગુટકા-માવો મસળીને મોંમાં પધરાવવા કરતાં કે પડોશી જોડે પંચાત ફૂટવા કરતાં આ અને પેપરનું બંધાણ નિર્દોષ અને આવકાર્ય છે એમાં ભેદ નથી. હા, છાપાની લતનું એક જ દુઃખ કે સવાર સવારમાં ન્યૂલ પેપરમાં નજરે પડી ગયેલ સમાચારો પૈકી એકાદ ખબર પછી આખો દિવસ આપણા મગજમાં ધૂમરાયા કરે છે - ઝટ એ મનનો કબજો છોડતી નથી. એમ તો ‘ગુડ મોર્નિંગ’માં રેડિયો કે ટી.વી. પર ભજનો - ફિલ્મી ગીતો સાંભળવાના બંધાણીઓ ય હોય છે. આ ટેવ સારી કહેવાય કેમ કે ઊઠતાં સાથે બીજા કકળાટ કરતાં ચિત્તને પ્રસન્નતા અર્પનાર ગીત-સંગીતની સંગત સમુ ઉત્તમ બીજું કશું જ નથી. જેમ અખબાર વાંચીને એકાદી ખબર દિનભર દિમાગનો કેડો નથી મૂકતી એમ કેટલીય વાર સવારે સાંભળેલ - કાને પડી ગયેલ કોઈ ગીતની પંક્તિઓ પછી આખો દિવસ મનમાં ગુંજ્યા કરતી હોવાનો ને અનાયાસે જ વારંવાર એ ગીત આપણાથી ગવાઈ - ગણગણાઈ જવાનો અનુભવ આપણને જ જ ને? એ પંક્તિઓ રાત્રે સુઈ જઈએ ત્યાં સુધી આપણા અનકોન્સીયસ માઈન્ડમાં રમ્યા જ કરતી હોય છે. આ તો થઈ આડ વાત. મૂળે આપણે વાત કરતા હતા. ન્યૂલ પેપરના બંધાણની! આમ જોઈએ તો હવે ટી.વી. ને સોશિયલ મીડિયાના સમયમાં સવારે અખબાર હાથમાં આવે એ પહેલાં ઘણા બધા સમાચારો મળી જતા હોવાની એના માટે પેપર વાંચવાની એટલી બધી જરૂર નથી ને પાછા છાપામાં સમાચારો ય મોટે ભાગે ‘લુંગડા ઉતારીને વાંચજે’ જેવા જ એટલે કે મોંઘવાટી, ભાવ વધારો, અછત, ભ્રષ્ટાચાર, ખૂન-છેતરપીડી, યુદ્ધને આતંકવાદ જેવા દિલને દુભાવે ને ગ્લાનિ અનુભવાય એવા જ આવતા હોય છે. આવું ને આવું વાંચીને એ વિચારે દુઃખી દુઃખી જવાય કે સમાજ-સંસાર કઈ દિશામાં (ઊંડી ગર્તા તરફ જ સ્ત્રી!) જઈ રહ્યો છે... મતલબ આમ તો સવારે સવારે પેપર ના વાંચીએ તો ઝાડું કશું ગુમાવવા જેવું નથી હોતું પરંતુ વર્ષોની પડી ટેવ તે કેમ ટળે, ખરું ને? કાલના પેપરમાં ‘કલોલના મામલતદાર લાંચ લેતા પકડાયા’ એ સમાચાર હતા. ‘મામલતદાર’ શબ્દમાં જ ‘માલદાર’ શબ્દ સમાયેલો છે તેથી મામલતદાર ‘માલદાર’ જ હોય એવું સામાન્ય પ્રજાને લાગ્યા કરવું સ્વાભાવિક છે. કદાચ આ મામલતદાર સાહેબે વધુ ‘માલદાર’ થવા ને એ પણ વધુ સ્પીડમાં થઈ જવાની લાલચ ને લાલ્લમાં ‘લાંચ’ નો શોર્ટકટ પકડ્યો હશે? એમ પણ હોય કે આ મામલતદાર દરેક કામગીરીમાં ‘લાંચ’ રૂપી ચાંચ મારી લેવાના ‘બંધાણી’ હશે - એવી ‘લત’ ‘મામલતદાર’ માં ‘માલદાર’ સાથે ‘લત’ શબ્દ પણ આવે છે એ સુચક હશે?) લાગી ગઈ હોવી જોઈએ. એમનો છૂપો આશય ‘મામલતદાર’ નામને ‘માલદાર’માં ફેરવી, આગવું ગૌરવ બક્ષવાનો પણ હોઈ શકે !! જો કે આ વખતે એમના ગ્રહો નબળા પડ્યા અને એસીબી (એન્ટી કરપ્શન બ્યૂરો)ના સ્ટાસ્ટ પાવરફુલ તે મામલતદાર ‘માલ’ લઈને ‘માલદાર’ થતાં પૂર્વે જ પાયમાલ થઈ ગયા - ઝડપાઈ ગયા અને હોદાને ગૌરવ વધતાં પહેલાં ‘સાહેબ’ માંથી ‘લાંચિયા’ નું વિશેષણ લાગી ગયું એમને! કલોલમાં આ અધિકારી એસીબીના છટકામાં સપડાઈ ગયા પણ એ જ કલોલમાં ‘એક તોફાની બંદર વન વિભાગે ગોંઠવાલા પીંજરમાં સપડાયો નથી.’ એવા ન્યૂલ પણ એ જ દિવસે - એ જ પાને છપાયા હતા. ‘મામલતદાર’ કરતાં કપિરાજના ગ્રહો બળવાન સાબિત થયા. આ બંને સમાચારો વાંચીને દિમાગમાં જે વિચારયુદ્ધ ચાલ્યું તે એ કે અધિકારી - માણસ મામસાઈ ભૂલતો જાય છે. તેથી જ ફરજરચ્યુત થાય છે ને અવળા ધંધા આદરે છે. તો વાનર આપણા પૂર્વ જ હોવા છતાં આપણને રંઝાડવા માંડ્યા છે... એનું કારણ કદાચ આપણે વિકાસની આંધળી દોટમાં (વિકાસ એટલે ભૌતિક સવલતો માત્ર એ ખોટા ખત્તલ સાથે આદરેલી દોટ...) આપણા પૂર્વજોને નિરાંતે રહેવા - મોજમસ્તી કરવા - જંગલો રહેવા દેતા નથી એટલે હવે આપણી સાથે રહેવા આવવા મજબૂર બન્યા છે અને આપણે એમને આવકારતા નથી. માટે ચિડાઈને તોફાને ચડી રંજાડે છે... બંને સમાચારોનો સાર એ જ કે માનવજાતે જ સુધરવાની જરૂર છે, શું કહી છો ?

હળવે હૈયે પ્રકાશ લાલા